

Dñica prima post pētecosten

Benedicta sit sc̃a tri-
nitas atq; īdiuisa uni-
tas. confitebimur ei
quia fecit nobiscum
misericordiā suā. **ps.** Benedica-

mus patrem ⁊ filium cum sc̃o spi-

Quoniam **Lolle.** ritu. **Glia.**

potēs sempiternē deus.
qui dedisti famlis tuis ī cōfes-
siōe vere fidei eterne trinita-
tis glām agnoscere: ⁊ in potē-
tia maiestatis adorare vnita-
tem: q̃s vt eiusdē fidei firmi-
tate ab omnib; semp munia-
mur aduersis. **p.** **Ad chor̃thi.**

Rēs: Gaudete: p̃fecti
estote: exhortamini: idē
sapite. **Pacē** habete: ⁊ de⁹ pa-
cis ⁊ dilectiōis erit vobiscū.
G̃ra dñi nr̃i ih̃u christi: et ca-
ritas dei: ⁊ cōmunicatio sc̃i
spūs: sit cū oīb; vobis. **Eṽ.**

B̃ndictus es dñe qui intueris
abyssos ⁊ sedes super cherubin.

B̃ndict⁹ es domine in firma-
mēto celi ⁊ laudabilis ī seclā. **Al-**

leluia. **B̃ndict⁹** es dñe de⁹ pa-
trū nostrorū ⁊ laudabilis in seclā

In illo tpe: **Sc̃dm ioh̃anē**

Dixit ih̃s discipulis suis.
Cū venerit pac̃litus quē ego
mittā vobis a p̃re spiritum ve-

ritatis qui a p̃re p̃cedit: ille
testimoniū p̃hibebit de me.

Et vos testimoniū p̃hibebi-
tis: q̃ ab initio mecum estis.

Hec locut⁹ sum vobis: vt nō
sc̃adalizemini. Absq; synago-
gis faciēt vos. **Sed** venit ho-

ra: vt oīs qui interficit vos
arbitres obsequiū se prestare
deo. **E**t hec faciēt vobis: q̃

nō nouerūt patrem neq; me.

Sed hec locut⁹ sum vobis:

vt cū venerit hora eorū remi-
niscamini q̃ ego dixi vobis.

Off. **B̃ndictus** sit de⁹ pater uni-
genitusq; dei filius sc̃us quoq;

spūs q̃ fecit nobiscū mīam suam

Sanctifica q̃s dñe **Bec.**

Gōs p̃ tui sc̃i nominis in-
uocatiōez hui⁹ oblatiōis ho-

stiā: ⁊ p̃ eam nosmetip̃os tibi
p̃fice munus eternū. **p.** **Pre-**

fatia q̃ hodie tm̃ dicit Qui
cū vnigenito fi. **Requite añ-**

canone. **Lō.** **B̃ndicim⁹** deū ce-

li ⁊ corā oīb; iuuētib; cōfitebi-
mur ei q̃ fecit nobiscū mīam suā

Proficiat nobis **Post cō.**

Ad salutē corporis ⁊ ani-
me dñe de⁹ hui⁹ sacramēti su-

sceptiō: ⁊ sempit̃ne sc̃tē trini-
tatis cōfessio. **Per.** **Officiū**

missē in solēnitare sacramēti

Oibanit eos ex ad*altaris*
pe frumēti alle. ⁊ de petra
melle saturauit eos allā allā allā
ps. Exultate deo nostro iubilate
O *Col.* deo iacob *Glo.*
qui nobis sub sacramē
to mirabili passionis tue me
moriā reliquisti: tribue q̄s ita
nos corporis ⁊ sanguinis tui sa
cra misteria venerari ut resur
rectionis tue fructū in nobis
percipe mereamur. *Qui vi.*
Lectio eplē. Ad corinthios.
Patres: Ego accepi a
dño qđ et tradidi vo
bis: qm̄ dñs ihs ī qua nocte
tradebat accepit panē ⁊ gr̄as
agēs fregit ⁊ deditq; discipulis
suis dicens. Accipite: ⁊ man
ducate. Hoc ē corpus meum
qđ p vobis tradet. Hoc faci
te in meā cōmēoratōez. Quo
tienscunq; enī māducabitis
panē hūc ⁊ calicē bibetis mor
tem dñi ānunciabitis donec
veniat. Itaq; quicūq; mādu
cauerit panē vel biberit calicē
dñi indigne: reus erit corpo
ris et sanguinis dñi. Probet
aut seipm homo ⁊ sic d panē
illo edat ⁊ d calicē bibat. Qui
enī māducatur ⁊ bibit indigne
iudiciū sibi māducatur ⁊ bibit:

nō dīiudicans corp⁹ dñi. *Ex.*
Oculi omnium in te sperant do
mine ⁊ tu das illis escam in tem
pore opportuno. *Ps.* Aperis tu ma
num tuā ⁊ implebis omne animal
bñdictōe. Allā. *Ps.* Dem⁹ gloriā
deo quia uenerūt nuptie agni et
uxor ei⁹ preparauit se bissimo splē
dente candido cooperta. *Excm*
In illo tpe: *Di. iohānem.*
Irit iesus turbis iudeorum
Caro mea vere est cibus: et
sanguis meus vere est potus
Qui māducatur meā carnem
⁊ bibit meū sanguinē: in me
manet ⁊ ego ī illo. Sicut mi
sit me viuens pater et ego vi
uo propter patrē. Et qui mā
ducatur me: et ipse viuet pro
pter me. Hic ē panis: qui de
celo descendit. Non sicut mā
ducantur patres vestri mā
na: et mortui sunt. Qui mā
ducatur hunc panem ⁊ viuet in
eternum. *Credo. Offertoriū*
Offerent filii israel domino pa
nes absq; fermento cū hostia gra
tiarum que pro pacificis immo
latur et qui mundus fuerit uesce
Ecce *Beē* tur ex ea allā.
sic tue quesumus domi
ne vnitatis et pacis propiti⁹
tona cōcede que sub oblatis

muneribus mystice designant. p

Prefatio. Quia p incarnati
Requere añ canone. Lō.

Danē
de celo dedisti nobis dñe habētē
omne delectamentum ⁊ omnem
saporem suauitatis. **Oratio.**

Nec nos q̄s dñe diuini-
tatis tue sempiterna frui-
tione repleti quā p̄ciosi corpo-
ris ⁊ sanguinis tui t̄palis p̄ce-
prio p̄figurat. **Qui. Dñica se**

Omine in tua mī **cūda.**

sericordia speravi exulta-
uit cor meū ī salutarī tuo cantabo
domīo qui bona tribuit mihi. **ps**

Usq̄ quo dñe obliuisceris me in
finē usq̄ quo auertis faciē tuam

Ous in te sp̄ **Coll.** me.

Orantū fortitudo? adesto
p̄piti? inuocatiōibz n̄ris: ⁊ q̄
sine te nihil pōt mortalis in-
firmitas? p̄ra auxilium gratie
tue. vt in exequēdis manda-
tis tuis ⁊ volūtate tibi ⁊ acti-
one placeam? **p. Lect. eplē.**

Oarissimi **brī ioh̄is apli.**

De? caritas ē. In hoc
apparuit caritas dei in nobis
qm̄ filiū suū vnigenitū misit
de? in mūdum vt viuam? per
eū. In hoc ē caritas: nō qua-
si nos dilerim? deū: sed qm̄
īpe prior dilexit nos ⁊ misit fi-

liū suū p̄pitiōez p peccatis
n̄ris. **Carissimi:** si de? dilexit
nos: ⁊ nos debem? inuicē dili-
gere. Deū nemo vidit vnq̄s
Si diligam? inuicē: deus in
nobis manet. et caritas eius
in nobis p̄fecta ē. In hoc itel-
ligim? qm̄ in eo manem? et
ipse in nobis: qm̄ de spū suo
dedit nobis. Et nos vidimus
⁊ testificamur: qm̄ pater mi-
sit filiū suū saluatore mudi
Quisq̄ p̄fessus fuerit qm̄ ie-
sus est fili? dei: deus in eo ma-
net et ipse in deo. Et nos co-
gnouim? ⁊ credidim? carita-
ti: quā habet deus in nobis.
Deus caritas ē. Et qui ma-
nat in caritate: in deo ma-
net ⁊ deus in eo. In hoc p̄fe-
cta est caritas nobiscū? vt fi-
diciā habeam? in die iudiciū.
q̄ sicut ille est et nos sumus
in hoc mundo. **T**imor nō est
in caritate? sed p̄fecta caritas
foras mittit timorē: quoniā
timor penā habet. Qui autē ti-
met: non est p̄fectus in cari-
tate. Nos ergo diligamus de-
um: qm̄ ipse de? prior dilexit
nos. Si quis dixerit qm̄ dili-
go deū ⁊ fr̄ez suū odit: mēdar-
est. Qui enī nō diligit fr̄em